

Выходить во Львовъ що Середы
Суботы (кромѣ рускихъ свят.) о
1-38 годинѣ по полуночи.
Редакція и администрація підъ
ч. 15 паліць Маріїнкій.
Експедиція для історическихъ пред-
метів управляється въ друкарні
Т. Шевченка (улица Криви Ч. 2 на
Джеванії).
Всі листы, посылки и роклянія
зажимають пересылати підъ адресою:
Імперія и администрація "Дѣло"
ч. 15 паліць Маріїнкій.

Дѣло

Его Величество
Цѣарь Францъ Іосифъ I.
во Львовѣ.

Щире вітати столиця Галичини Руси
їхніого Найдостойійшого Гостя. Вся
Галичина Русь отдає поклонъ своему Найдостойійшому
Монарху въ старинній гор-
одік князя Льва, а одушевлений при-
єздомъ нескінчлимихъ усль — се-
тілько слабий отгомонъ тихъ радостей,
съ якими спречують мільйони своего Найдостойійшого Цѣаря и Короля такъ
ретко очіданого.

Сердъ руского народа стає Найдостойійший Представитель Свѣтлови Династії Габсбурговъ, що передъ сто лѣ-
тами зберегла рускій народъ підъ Своїмъ
надровомъ, освободила его зъ узборъ
їїдіанства и панізіанської неволі, охоронила
его житѣ и освятила его право
народу жити въ законі.

Рускій народъ вітати свого Найдостойійшого Пана, підъ котрого конститу-
ційній правлініемъ одержавъ узнише
своя рівноправності въ родинѣ австрій-
ського народу и ступивъ на поле сво-
їного розкою своєї народності. Галичина Русь отдає поклонъ Великодушному
Основателю руского "Народного Дому" —
принадленого для духовного житя Руси.
Не судилося ще рускому народови
щентися до тихъ матеріальнихъ силъ,
щоби помістити свого Найдостойійшого
Гостя съ тю пребогатою выстанністю
їїдіанствомъ якъ другій народы; але
якъ наша хата богата, чимъ грудь ру-
ского народа жів і оживася: глубокою,
щирорадченою любовю и вдачністю для
Найдостойійшого Монарха — стелить-квіт-
ти рускій народъ Его скільку дорогу.

Въ тихъ радостныхъ а щирорадческихъ
привѣтахъ озвавася цѣла душа руского
народа, всѣ его гадки и всѣ надви.

Витаючи Найдостойійшого Цѣаря на
нашій землі якъ парбль и розкриваючи
передъ Нимъ нашу жизнь народну дамо
доказъ, що знаємо шанувати наради наші
права, що хочемо и на дальне розвивати
наше житѣ народне для добра нашого и
настр. монархіи и що горячо бажаємо
помиренія всѣхъ народівъ на подставѣ
іхъ рівноправности. Своїмъ одушевлен-
нимъ привѣтомъ дас Русл новий доказъ,
якъ непоколебима она въ своїй пре-
данистії для Габсбургской Династії, якъ
марпій вѣтъ клевети вороговъ Руси, якъ
незмінний и незмінний звязи щирої
любові межи Найдостойійшому Монарху
а рускимъ народомъ.

Коли живій обіязи щиро-сердечної
любові для Найдостойійшого Цѣаря не
могуть висказати всего нашого чувства,
то наїї столітнія исторія нашої звязи съ
Австрією въ могилы рускихъ воїнівъ на
всѣхъ австрійскихъ побоєвищахъ доска-
жує тое, що можемо визвати въ
словахъ и торжественнихъ привѣтахъ.

Рускій народъ вітати въ Особѣ Найдостойійшого Монарха поруку при-
знанихъ правъ и надви лучшиої долї сво-
го житя. Згода, що лутить всѣ австрій-
ській народи въ живыхъ обіязахъ щирої
любові и преданистії для Б. В. Цѣаря,
єсть свѣтлий доказомъ силы Австрії.
Она показує наглядно, о сколько силы
їїдіанство и непоборимо може статися держава Габсбурговъ, если таї любовь для
Найдостойійшої Династії скріпиться
любовию всѣхъ народівъ австрійскихъ
онертою на іхъ рівноправности и на
іхъ званинѣ поважаню правъ народнихъ.
Витаючи тую жизнену а такъ всемогу-

шу ідею державної звязи въ Особѣ
Найдостойійшого Монарха, Русини съ не-
виказаніемъ одушевленьемъ шлють въ
привѣтъ свого Найдорожшого Гостя:
"Слава" и "Многа лѣта."

ДОПИСІ.

(А. Т.) Зъ Дрогобича. Дуже ха-
рактеристичній єсть слідуючій фактъ,
котрый підъ судъ публичності поддається,
а гадається, що ізъ всіхъ щиро рускихъ
сердцівъ виходить одинъ судъ, що въ іхъ
найбільше негодованіе. Ученикъ К., на
подставѣ вступного испиту до 1 кл. Дро-
гобицької гімназії принятого, дні 6. с.
м. обібралъ ю братъ, пітомець Львів-
ської семінарії, що той причини, щоби
єго завезти до Львова, понеже звестає
принятій до бурси Дому Народного. —
Коли зроблено їму ушагу, що єднається мал-
чикъ буде мусить повторюючи робити вступ-
ній испитъ во Львовѣ, понеже въ ака-
демічній гімназії єсть викладаній языкъ
руский, а тути єсть іншій польський, і про-
то при вступній испитѣ въ рускому я-
зыку не буде питаній (бо розуміється,
каждый сподіється, що Русинъ, а до того
ще буреажъ, пагда инде не залишеся,
ізъ толького до рускої гімназії) вточніти
пітомець: "А, бить не пойде до рускої
гімназії". — "Толькожде?" пытається —
"До Ім'єцької". "А то чому?" — "По-
неже єго підъ тымъ усlovіємъ
запишено до бурси Дому Народного, щоби
записавася до Ім'єцької гімназії". — "Якъ то? до бурси „Народного Дому",
сей найшкільнішої інституції руского народа, пріймають підъ усlovіємъ,
щоби пітомець записавася до Ім'єцької а не до рускої гімназії? То
не може бути!" — "Такъ єсть дѣйстївно!" —
втічка пітомець. — "Бели бы то бѣ
мене завищено, я бы єго радше записавъ
до рускої гімназії, понеже наїїть оба-
чилося, чи бѣтъ обетане въ Ім'єцької
гімназії". — "Коли такъ — сказано на
се — то скажѣть тымъ панамъ, котрій

Предплатна на "Дѣло" стоять:
на цѣлый рокъ . . . 8 зл.
на півн. року . . . 4 зл.
на чверть року . . . 2 зл.

Предплату належить переслати
франко (найлучше поштовимъ пере-
казомъ) до: Адміністрація час. "Дѣло".
Оголошення приймаються по цѣлі
6 кр. а. в. відъ одної строчки печатаної.

Рекламації неопечатаній звільні
бѣтъ порта.
Рукописи не звертаються толькож на
попереднє заслуженіе.
Поодиноке число стоять 10 кр. а. в.

Мы все напередъ ступали смѣло — —
И такъ стає край нашъ краємъ Австрії.

Оттакъ стає Русинъ Твоимъ підданымъ —
Онъ вонку долю зносити знає!..
Пытай сердъ нашахъ, пытай, нашъ Пане,
Нехай ви окажутъ, якъ Русинъ дѣлє
Про честь и славу імені свого,
Якъ чуже знає бѣтъ шанувати,
Якъ то бѣтъ права держитса Твоего,
Кроїть свою власну вмѣ давати!..
Комужъ єс таїно, якъ Русинъ знає
Мечеть підданості славу державы?
Тамъ въ чужбії поли курганъ дрімасе,
Тамъ знає кровавий рускої слово!
А сїи изъ насъ єто ганбу пакине —
Се хиба ворогъ руского люду!
О! слава Руси марно не згине,
Чають намъ не вирве честного труду!..

Мы Тобѣ відчай, Цѣарю-Пане,
И предкамъ Твоимъ відчу хонакъ.
За те, що звіла ти погъ намъ кайданы..
Слухай, якъ івона свободна гасить
Несесе душою... якъ Русинъ волю
Надъ собъ у сїйтъ вмѣ цѣнити, —
Знає бѣтъ нужду, зносє недолю,
Але ю неизвѣтъ — ю таємо житя...

Не одна рана язъ серци ся криє,
Не одинъ жилъ намъ давитъ ѹа груди...
Кожжъ намъ таї раны сердечні змѣє?
Колиже грудь рука горе забуде?...

Витай намъ, Пане, витай въ тоймъ краю!
Батьки після вчиль широ вигати —
Мы Ти дорогу уstellenъ въ маю,
Мы гостя знаємъ въ дому свій прімати,
Хотъ въ нашій хатѣ не такъ богато...
Гостинності руска ще процвітає:
А хочъ таї одежи не сїе злато —
Чимъ хата позна, таїмъ и пріясне..
Витай на рускій нашій країнѣ —
Тутъ наша мати, бачна мила;
Наша намъ солодша, якъ все въ чужинѣ,
Ту перве сїйтло, ту намъ могила!
Витай, нашъ Пане! Тебе вітати
Народъ Галича того старого,
Народъ Ти рускій въ гостї прімати,
Жій намъ, царствїй намъ славно зть много!

Ілларіон Грабовиць.

БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ.

Образець въ галицького житя.

II.

(Джонъ.)

"Але ю на страшній судъ добрий
отсїй листъ", говорила жінка, що нала-
чуто листъ необесній. "Кажуть, що
кто має такій листъ, тому і легка смерть
и не такъ страшно стати на страшній
судѣ и гріхи втішують".

"А на кашині кашали, що треба бѣ-
трансплатитися до Старої Веси, тамъ въбралисѧ
кесіонка баунти и разъ ізъ разъ вітрали-
тиль пабоженцівъ и благають Господа,
щоби помилувати грішнихъ людей. И
не вінати, чи оно буде помилувань", бо
кажуть, що іже где вістало таке цар-
ство дівочьке, где проганяють кенідовъ,
кашають, ізъ новою беруть. Отъ кто
хоче спастися вѣтъ великої нашості, бѣ-
такожи смерти, той познаніє ити на ті
місії, та рознамітатися та давати
гріші, щоби зобразити тихъ поганій."

"Ой Господи! икъ часы, икъ часы
теперь истекли" відыхали жінки.

До громадки сихъ вѣтъ відходили
ще вѣлька голоштківъ музикантъ.
Они були видко знайомі съ собою. По-
адорованіиши пошли они дальше рож-
ому про бівутъ, про новій вѣсти, про

При дебатѣ бюджетной изъ соймѣ сконструирована сама же волею народныхъ писемъ упадокъ нашихъ народныхъ школъ и присущий причину тогожъ накиненому изъ горы законовъ школьному и пляниони науки. Хочь не належитъ до обознательнѣйшей природы системы школьнной и добавочно добраe ли хибы, одважъ мусимъ признать, что посольѣ о Ясеницкой открытии пластику и наиблизкайшую причину упадку народного школьннца, та агаданъ о иѣ лишь загально, тому хочемъ для близшаго поясненія рѣчи вѣдька слѣдъ докинуты. Причаню того упадку есть пластика вымыканіе законовъ и пляндовъ школьнныхъ, поручене органамъ по большей части неспособнымъ до спошненія той высокой задачи. Именно же инспекторы окружнїй, изъ значной части недорослѣ до своей задачи, надаютъ плянамъ свои пла- сий интерпретаціи, котрыми учитель можетъ безусловно поддаватись, и такимъ способомъ и такъ вже неотѣйтій для нашихъ школъ народныхъ пляни науки охаблюются еще бльше. Такъ можемо откѣ дороумѣтись, для чого школы сельской не выказываютъ такихъ результатовъ, какъ по бтвонѣдѣмъ перенесеню закона и пляну сподѣватись налесадо. Мѣрою результатовъ науки можно изъ школьннцій укажати рѣчный испытъ, або иѣ

чайно результаты „рориц“-у промышляютъ
больше въ користь учителя, искъ фак-
тическій станъ науки. Отсюко разкажемо
тутъ о испытѣ, на котрому будисямо въ
школьѣ народной, та хотъ тому же ми-
нуло півтора мѣсяца, а всезъ факты вѣ-
стые фактожъ и послужитъ до иллюстра-
ціи стану нашихъ школъ народныхъ. Не-
пресідѣлисѧ же на глаціо, що въ школѣ
одержаній рукою громадою заведено
на специальный приказъ инспектора подъ-
лекій языку, а именно приказано, щобъ
всехъ реальнагъ предметовъ учiti по
польски. Икакъ выходитъ наслѣдствія изъ та-
кого самовъльного распорядженія окружнаго
инспектора показать самъ испытъ. Дѣти
такъ пынуги поныучонали польскихъ
языкъ и науки географичныѣ, не разу-
мѣютъ однакожъ самой речи, такъ що
изначальникъ громады прислушав-
шиесь такому несѣдомому рецитованію
польскимъ и географичныхъ наука замѣ-
тили: „на що то придастесь нашимъ дѣ-
тямъ?“ и махнули рукою на таку науку.
Въ речій практическихъ дѣти ничего не
знаютъ, бо цѣлый рѣчь мучатъ ихъ лише
польскимъ языкомъ и просвѣта ни трохи
не посувася на передъ. А иже окружный
инспекторъ може наблюсти за науково-
занози русского, коли бигъ самъ его добре
то вѣдѣ въ изобрѣтѣ, не умѣє поправно писати

то русы. Приганиувши испыткови и

недуховнице, въ отцовѣди приходится
мимо полѣ до заключенія, что така школа
спонсиили лише одну мисію т. е. мисію
исполненія русской молодежи. О резуль-
татахъ поступу проеікты не знаютъ
говорити. Тоже годы дивуватись, что па-
рдъ дивляться на все тое свинье адро-
вымъ „хлопокимъ“ разумомъ не бачити
никой користи въ такихъ пидаль и иза-
жас ихъ лише тигаремъ.

Між приборами школъными замѣтилися такожъ „Metoda ułatwiajaca naukę historyi powszechnej N. F. Źaby, wyd. 2. W Krakowie 1873” (изъ цвѣтн. 2 ар. 50 кр.), которую вѣсли слѣдъ, учителя присылали ради шк. окружна для школы. Отже этого бачимо, на якій рѣчи маркуюся фондомъ шк. окружный; какиимъ маркирується, бѣль того для не буде хбсна не только для молодежи, але и для самого учителя. Закрошнѣ школы фонду, до которого и Ру-сина пластилъ значну часть, закуповувши книжки польскихъ писателей, що лежали порохомъ прикрыты по книгареныхъ лавахъ, и разсылаючи по школахъ народныхъ, не зважаючи на те, що книжки тѣ такъ приданій изъ школахъ лись дѣрнъ мостѣ; але за то запомагається польскихъ выдацївъ, въ книгарнѣ. А изъ рускихъ книжечекъ для библіотеки школьнога ради окружна фондомъ не має! Sapienti sat.

Зъ надъ Свѣчи. (Образъ Кор. Устыльновича: „Неусъ передъ Калѣюо.“) Въ фе-
стонѣ Gazetъ Narod. въ 12 м. м. поини-
цася дальшиа часть критики дѣлъ штуки
на выстѣнѣ Альбовской, а межи иными
и судь надъ образомъ К. Устыльновича.
Неусъ передъ Калѣюо.

Критикъ призналъ Устыниовича не-
вычайной даровани, однако осудилъ въ его
образѣ композицію и колоритъ. Будучи
на той выставѣ образѣть малъ и случай-
ность добре приглушили саму образованію
и мушу станутъ рѣщично изъ оборонѣ на-
шаго артиста маляря. Образъ К. Устыни-
овича представлялъ очевидно хвилю, въ
которѣ Иисусъ признался быти Сыномъ Божиимъ. На самой серединѣ великой картины
стоялъ Иисусъ изъ импонующей постѣи съ
руками по за плечѣ связанными, по его
правици стоялъ воинъ и боронитъ пхзю-
бійсѧ топкѣ жидаѣъ агнущатиа надъ
Христомъ, по за Христомъ стоять етолѣи,
по за котрого жиды єь цѣкавостію
предполагаютъ сценѣ. Иисусъ самъ динется
изъ образа изъ арѣтѣла, наче на его мѣстѣ
здить Казка. Выразѣ лица его поизѣбнѣй,
импонующій, а на устахъ маюющи и болѣ
и возвѣшенность надъ суетою сѣвта. Цѣла
группа дуже добре скомпонована. Гармонія
сюжета, находитъ въ дробицахъ, не знайденъ
ничего противного естетичной композиції.
Образъ характеристичнѣй въ высокой сте-
пени.

Для чого критик Gaz. Nar. каже, що К. Устянинович зломив традицію о Христовімъ лиці — не розумію, бо ни-
чимъ не оправданъ его закиду.

Права сторона образа отже и лица Иисуса есть осязательна сибирь смолошки-
вой, а лица сибирь смолошки месици. Тое осязательное богато причиняется до эффектного
отдания сеи также важной хватки надвоячи-
хий щось таинственного, прося надавычай-
ного. Та два сибирь ломающихся на лицахъ
и на стопахъ взаимно, отданныхъ образъ
Устынионича даже удачно. Зеленые сибирь
мечиця видалось мене въ разу пересадимъ, однако пригадавши себѣ образъ
изъ природы чоловѣка осязательного отъ-
огия и мечиця, пересигдѣчиши и, что дѣй-
стно оба сибирь вѣткнувшись тратить перви-
нитету краску свою и блѣде сибирь мечиця
робится зеленошатымъ, а живые
сибирь сибирь огненныемъ. Тожъ мушу
признаши, что и Устынионичъ сонѣство
перестудиовать себѣ предметъ.

Для того закиды критика Gaz. Nar.
що будто бы осязательность Устынионичевого
образа иенатуральне а бенгальске, суть
сомнѣмъ неосновий. Се сибирь богато при-
чиняется до отдания импозитивной поставы
Спасителя получающего свою мышебогъ и
отпогдѣдающего Касѣѣ: «Не мене пытай,
а тыхъ, что слухали»; — а не кланию-
чогоси цивенъко Архіереиши, икъ се хоти-
ти мати критики Gaz. Nar.

Закинено еще Устынионичеви за-
надто стройный ладъ и, уфаидано о-
дежи Христа, я однакже думашо, что никто
на правду не буде жадати, чтобы Иисуса
вымѣщено изъ розншаршаномъ платю, а то
не только задни естетики але и задни са-
мой праиды. Св. Іоанъ Еванг. каже, что
жиды прійшовши изъ Иисусомъ унали пе-
редъ нимъ на лице, — виакомъ, что хоти-
и прійшли були его учашити, а все таки
учашонали его.

Лихо враженіе тъ злодѣской неудачи Буррова.

Для 4. с. м. выдано изъ Лондоу сибирь книгу, т. е. зборникъ авторъ драматичныхъ, которая обнимаетъ въ себѣ драмы Афганистану тъ эпохи неудачи подъема глибскихъ подъ Кандагаромъ. Эта же книга показала, что агенты Бур-
хана затуманили генерала Буррова, будто бы Еюль ханъ не малъ памятокъ въ бригаду англійску а хотѣлъ ехъ отнять и спуститися въ долину Аргамабу. Ген. Еюль змѣнилъ свою становище изъ покоры въ земли и принялъ битву въ итѣйшой позиціи. — Денешнѣ сибирь показалось даже недостаточныя въ то-
день. Вольно интерцепуовать Гартмана, для чего въ сибирь книжѣ не находятся, нешь отъ генерала Роберта, Файра, и пр. отъ начального вожда изъ Индіяхъ, и правительство въ зигзагѣ удиряше, побеждено и реисонденцію отъ Индію. Гартманъ да-
вавъ даже вымѣнаючъ отпомиды, казало, гдеаки денешнѣ не добыши а наречѣтъ и пр. знать, что въ Индіяхъ войсками администратора даже лихо ведеса, что иного тутъ не сподарѣть, а ни однен головы, ико виакомъ агенты контроллюютъ чинности въбѣдъ т. д. Познанье своего блуду есть первое крокомъ до поправы. Такъ и пренесли Гартнитономъ нужденною господарки англійской армии въ Афганистанъ для подъема правительства англійску подумы въ радиженіе злому, значитъ, на первомъ же поручить ген. Робертомъ реорганизаціи действующою въ Афганистанѣ арміи, про-
тиесенна Робертомъ побѣда не буда пол-
щасливымъ спилодомъ въ кампания иской.

Жаль, mein, що критики закинувши Устяновичеву „niebywałą architekturę“ коли міг бути въ ілюстрованомъ консерваційномъ лакеніонѣ переслѣдчицею, що Устяновичъ безъ заорїнъ архітектури не творить, и що именно гробниця Абсолона и иные вымальоване въ образѣ еще по иныїмъ днъ стоять въ Бруса-
салимъ.

Се написаиъ я, щобы оборонити на-
шого заслуженого артиста бѣъ безосно-
вныхъ нападбъ и что суть предѣъ люде-
котрѣ знаютъ цѣнити его працю, чогд-
найлучшій доказъ въ томъ, що сей обрати-
востанъ закупленый.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Англія. Генералъ Робертъ надбславъ
сь Афганистану подрбный рапортъ о по-
бѣдѣ надъ Еюбомъ ханомъ подъ Баба-Вали.
Зъ тето рапорту выходитъ, что загальна
страта Англичанъ зъ 31 серпня и 1 вере-
сня винесила 248 людib. У Еюба бтято
32 каноны. Робертъ доиѣсь надходичому
подъ Кандагаръ генералови Файрони, щобы
тъ походомъ вже не спѣшивець, но щобы
предстѣ транспортовихъ ужизъ на доставу
амуніції и живности. Часть войскъ Ро-
бертса удержує комуникацію съ войсками
генерала Файбра. Всї дневники англійски
годятся на тое, что побѣда Робертса затре

Сесія парламенту англійського завершилася 7 вересня до 24 падолиста. Тронова бесіда подносить, що бгношені Англії за парнництвом будуть дуже прізнати. Розглядаючи склад чорногорську жалув, що Порт порушив рішення чорногорського пытала не спонсувати зъбовілзанія принятого на себе в Берлін. Ще в другій важливій точці берлінського тимату не спонсувати. «Я маю переконання», — говорить тронова бесіда даліше, — що цілі будуть осягнені, бо європейський центральний супротив всходів буде стиснути патіскомъ наставати, щоби Порта не заспіченої міра на орієнти спонсувати сам зъбовілзанія». — Що до земель в Афганістані тронова бесіда вислила нахід, що победа генерала Роберта прокоригає позиції для оружія англійського завойовника афганської.

Въ Лондонѣ кружитъ ногомъ, въ
и цекороль Иадін, Ринокъ доставленъ-
кликаныи. Вѣсть тая не есть безъ смыс-
такъ икъ откликане и цекороля буде
только консеквенцію призданаго саким
министрами въ парламентѣ лихого замы-
Иадія.

Чорногора. Князь черногорскій уда-
ся до консултъ англійскаго и російскаго
въ Скодрѣ съ просьбою о пересыпѣ въ
Константинополь рахунку въ контрактъ
уоруженія Чорногоры, выданнаго
поступованіемъ Албанцівъ. Чорногору въ
магасіи отъ Портъ звершили тыхъ поимѣ-
ни квотѣ 1,200,000 франковъ а въ меню
по 30,000 пистройъ за кожного изъ 170 че-
ронгорцій погибшихъ въ стычкахъ съ Ал-
банцами.

бік, а то такі дивні деликатні заморянки цукерочки, які м'якнуть від імпресіоністського коктейлю. Дуже деликатні особи!

Быше ленотъгъ арендарь свою про-
мову, икъ до комната въйшло дѣлъши
иъ шелестичныхъ сукнихъ, иъ лаки
мантильяхъ, завельонованій, поклоній и
показрваний, съ хустками, пудрзами
пудречками и пакуниками иъ рукахъ,
за ними при помочи воинника вѣжли-
вийскій панокъ съ новыми кирко-
нимъ носомъ, съ насупленными бровами
и обвистлыми широкопатными усами, с
грубою налицою иъ рукахъ.

„Pardon, mille pardon, monsieur professeur!“ заговорила первая панк. „Претендовать за нашу избранную. Але нахъ стаки такий casus, мы мало не поизволили въ переліку. А тутъ нема где залігти, а ти коріння може добити чоловіка.“

„Выбачте, пане професоръ“, сказавъ

“Выбачте, моєпане,” пробурився панокъ.. Casus fatalis! Маю честь, замужъ на Корытахъ. Гуляйполскій, а то же сестры.” И опустился на кресто. (Дальше тихъ.)

Туреччина. Правительство французское назначало поганости двоемъ трактирамъ въ Тулузу до Ратузы, однако же перенесли изъ сирей демонстраций, възвели до показанной глубини и односторонности.

О беглеющемъ Порты до демонстраций възбудилъ еще сильнѣйшій интересъ не ма. Фактъ есть, что Портъ разъѣхалъ Альбранъ Черногоръ и тѣмъ чиномъ не дали причинъ для разъѣханія демонстраций. Ходить однакожъ о томъ, что 7. възрасъ дошли до Daily Telegraphъ, что Роза башъ удалила наклонити Альбрана до отступленія Дульцини. Однакожъ глубина тѣхъ показаній передачены, что Роза башъ да 8. възрасъ дошли до Скодару высыпавъ новыи приказъ възбудилъ Дульцини и мае падѣю, но буде въ сильѣ отступленія тое мѣсто Черногорскъ.

Франція. Экспертъ заѣднѣе альбрана поднялъ до теперъ 58 конгрессий женщины къ 2 мужскому. При определеніи заслугъ Брунітьи въ Альбранѣ прѣдалъ комиссаръ правительства. Вечеромъ этого самого дня появился юбговинка, который възбудилъ мусульманъ роптаніи.

Румунія. Подорожъ князя Карадага року въского до Берлина обговоривъ газеты въ связи съ пытающимъ наслѣдства трону. Князь Кароль выѣзжаетъ въ Альбранѣ и прѣдалъ князя Альбрана, але конституціи румунска застерѣгасъ наслѣдственность лишь для безиссерединовъзбудителя а не говорить о країнѣ. Князь Кароль не мае потомка — отъ починкии тѣхъ него румунска династія выгасла въ его смерти. Сегодня такъ же значеніе въ слога географическаго положенія, для того то по смерти предыдущаго князя моглбы она статися предметомъ политическихъ пустаницъ. Князь Кароль и державы интересованъ промышлять надъ тѣмъ, чтобы то пытали наслѣдника престола румунскаго залагодити. Родуясь, что никакимъ чиномъ не можна измѣнить румунской конституціи. Князь Кароль думаетъ, что онъ ту спору рѣшилъ наилѣчіе тѣхъ, что адентуе кого въ сихъ красныхъ. И действительно загадливъ иѣ покуша на патриотичнаго Фердинанда, сына Леопольда, старшаго брата князя Кароля, который живыи бути адентованый. Цѣсарь Вильгельмъ має згодитися на той выборъ. Але потреба еще приводитъ матери жадного Фердинанда, которая яко дочка князя португальскаго, отже правовѣрна католичка, набутъ не згодится на то, чтобы есъ съѣхать нерѣшено на обрядъ православнаго. Въ Румуніи 4,614,000 житѣль есть изъ 4 милионъ православныхъ а румунска конституція застерѣгасъ, что наслѣдники карадагскаго князя Кароля мусютъ исполнити тѣту таку, ику венчаніе большѣсть житель Румуніи, т. е. греческо-вѣхомъ. Заходить пытаніе, чи установителъ наложити румунска згодитися на посторонній вынуждѣніи, и то зробилъ съ католичніемъ княземъ Каролемъ, а дальше чи Россія буде мати достающіе силы възять въ Румуніи, чтобы запустить такого вынуждѣнія, або еще больше, чтобы перенести династію Гогенцоллерновъ утверждити на румунскому престолѣ.

Італія. За сколько днѣвъ же появилась книга зелена книга, вложенна въ 3 томъ изъ 1100 страницъ печати, обнамающая чисто письма относящія до спору обнаружения Балканскаго поганія отъ поганіи берланскаго трактату ажъ до днѣа 5. вересня. Зелена книга разблесна на днѣ чисто, — въ одинъ говорится про турецкія разборы, изъ другої про турецкія финансы.

Въ министерствѣ италійскому възвинилъ така незрѣдность иѣ мнѣніи министрамъ, что реконструкція пабінету хукить поганіти въ то вѣрятъ еще передъ открытиемъ парламенту. Для 6. възрасъ отбудаласъ ради министровъ, на которыхъ заграницами поставили Найфали и зѣбата възбогдана.

НОВИНКИ.

Въ світѣ Цѣсаря на маневрахъ днѣа 7. възрасъ находились на коняхъ: одна жиода лама, дочь надполковника и одинъ замокъ Шварцъ, бывшій офицеръ, и сувиюхъ кракусъ.

— Е. В. Цѣсарь приводилъ на прошение Семеновскаго Рады поштвови, чтобы дому привезъ кайзеръ въ старіе къ Соколи посыпъ его имя.

Сегорочній маневры дуже для войска ужасна земля инициаторомъ сенека. Терроръ показували изъ днѣа жаневреъ 24—25. Дрожь сенеки докучала еще хмары перебѣгъ по гостиницамъ. Кореспондентъ земля южнославскіхъ газетъ пише, что войско

маневру на сценѣ и курлѣ мовъ на Сагарѣ. При форсовыхъ маршахъ и утижливыхъ сопровождѣніи войско дуже одобрило и число народовъ же заразъ 7. възрасъ было значи, именно 60 людій на батальонъ. Зъ нещасливыхъ слухаю, потому до 7. възрасъ включительно: 1. вояжъ изъ 12 регіонъ, пѣхоты застѣрѣніе въ 2 линии изъ 11 комп. 10-го регіонъ, пѣхоты въ 1 батальонъ изъ Боянъ умерли изъ сильного удара.

— **Архін.** Альбрехтъ угощусъ обѣдомъ подчасъ маневръ по днѣа 60 до 80 запрошенніхъ особъ въ срѣбного серопоу. Кроме того обѣдъ на его кошѣ еще члены експортъ и приѣзжіи ему офицеры, такъ что архінъшиша для ставити обѣдъ для 150 особъ тѣхъ сноси полюсъ кухнѣ.

— **Управляющій Собѣтъ Народного Дому** измѣнъ всѣхъ членовъ того института, чтобы въ второкъ днѣа 14. ж. възрасъ явилъся о 2. годинѣ по полуодинъ въ кандидатъ Народного Дому, въ откѣ удалутъ до пѣлкіи салѣ, въ котрой принимати будуть С. В. Цѣсара. Обознѣтие не можна на изъ минуты. Члены сѣткой маютъ анигъ тѣхъ вѣхомъ одату, а священникъ же изъ офиційской одаты т. е. въ рѣбѣ.

— **Министръ рѣльництва,** гр. Фалькенгайль, о котрого прѣѣздъ изъ понедѣлокъ до Львова мы изъ посолѣдній числѣ зѣбали, консерваторъ донѣшъ членъ отъ кн. Адамонъ Сандго, директоромъ Товариства господарскаго, зѣбѣнъ школу лѣсову и музей гр. Дѣдушицкаго. На обѣдъ бути у гр. Мѣра на вечери у гр. Семеновскаго. Въ второкъ рано выѣхалъ до Дрогобыча и Борислава огланити копальни нафты, а въ отгамъ въпереду удалился до Болехова зѣбѣнъ лѣсы камеральний. Після донесенія до пѣлкіи салѣ газетъ министръ має конферуовать съ кн. Сандго и изъ спасѣ подавигниса хону худобы.

— Намѣстництво приводило, чтобы кромѣ трехъ давнейше призначенніхъ товарищъ: Нар. Дому, Ставроигіи и Галицко-рускони Матицѣ, представлений были С. В. Цѣсарю въ сали Народного Дому еще **товариства: Просвѣта и им. Михаила Качковскаго.** Прочи товариства будуть препустіи, але не будуть представленіи.

— **Рускіи женщины** можутъ подчасъ принятія С. В. Цѣсаря въ Народнѣмъ Дому явиатися въ сали не только на галеріи але и на партерѣ, мусутъ однакожъ пѣлкѣнѣ о 2 годинѣ по полуодинъ знаходится вже въ сали.

— **Сов. Ковальскій** прибувъ изъ Вѣдна до Львова на торжество прѣѣзду Цѣсарскаго и обиѣть яко предѣдатель Народного Дому предѣдательство комитета для принятія С. Величества.

— **Громадѣ Крисовичъ** подарованъ Цѣсарь 2,000 зп. на будову школы.

— **П. Бартошевскій**, практиканть концептовъ спонсююти службу подъ часъ побыту Цѣсаря въ Крисовичахъ одержавъ бѣ С. В. на памятку дорогоційный перетеньстъ брилінтами.

— **Дръ Іосифъ Малиновскій**, президентъ львовскіи комитета адвокатовъ, хотячи утвердили памятъ поѣзденія цѣсарскаго, зложивъ на камо. Выѣзду красного 100,000 зп. въ шаперакъ яко фондъ, привзначенный на цѣли добродчиний. Въ письмѣ до красного Выѣзду просить дръ Малиновскій, чтобы выеднати для той фундаціи памятъ Цѣсара Францъ Іосифъ Ist и такъ розпоряджусъ зложеною сумою: 1) 20,000 зп. на становити фондъ на вспомогу адвокатовъ въ обрудъ львовской комитеты, котрой черезъ пѣлку або физичну нездѣбностъ зѣбокжанъ и не суть способніи до праць. Такожъ видовы по убогихъ адвокатахъ одержувати будуть пѣлки. 2) 20,000 зп. на вспомогу заслуженныхъ а не зѣдѣбныхъ до праць артистовъ, литераторовъ и на стипендіи для уталантованныхъ початуючихъ артистовъ. 3) 20,000 зп. на цѣли галицкого товариства музичнаго 4) 20,000 зп. на вспомогу бѣдныхъ и нездѣбныхъ заробити слугъ. 5) 10,000 зп. на посаги для убогихъ слугъ и 6) 10,000 на вспомогу съѣнѣнъ убогихъ слугъ, котрой посвящаются ремѣсу въ изрѣтатахъ львовскихъ. — Дръ Малиновскій застерѣгъ себѣ до смрти отъ сокла зложенного капиталу, але заложи при тѣмъ, что тое зестереженіе не може пизати его волѣ и скорѣе осуществить однои изъ згаданихъ цѣлій фундаційныхъ. Зарадъ фундаціи отданыи Выѣзду краевому.

— До пѣлкіи газетъ донесли изъ Львова, что гр. Вол. Дѣдушицкій памѣръ при слухаю торжество поѣзденія цѣсарскаго бѣдати свой музей, будынокъ изъ котрѣтъ музей вѣтится и два осла яко тундацию на пѣлку краку.

— **Нова телеграфична стація** ѿ обмеженою денною службою открыта для публичнаго ужитку въ Схѣдници.

— **Такса войснова.** Министерство прѣѣвокъ оборонъ забавляло всѣхъ памятниковъ красныхъ, чтобы разразъ предирииши вѣтъ потрѣбнъ вогнію работы для найблизшаго стаганія такои войсковыхъ пѣлка постанови законъ изъ 13. червня 1880.

— **Монастырь Святъ Манявскій.** Зъ давніого монастыря Святъ стоять еще до те-

перъ три вежѣ высокіи и рефектаръ. Второ-чного року бути еще и цѣлый муръ въ стороны пѣлкіи, однакожъ сего року до-пустивъ мѣстеческій хроничній нечуваного наїдальному, бо на вѣнѣтъ сего року значи чисти муру того разобрать на фундаментъ пѣлка коянити до тартаку, а решту завалити въ чверцю сего року, коли-то бѣтъ яко добрый господарь лѣбонъ, казацъ сего лѣта вырубати весь прекрасный лѣстъ смерековий, що такъ украшувати збочь пѣлкіи. Черезъ пѣлку того дерева завалено муру бѣльше икъ на 10 л. Съ тѣмъ словомъ звергаемо до консерватора „забуткѡвъ исторіческій“, ти бѣтъ знає о тѣмѣ? Чи то може рускіи памятники можна безкарно вѣтити?! Иль с. р. изъ Неремышля реставрували Руини церкви, то яко ерику нараблено за выкинене якоогось гербу, а консерваторъ „забуткѡвъ“ прислониша черезъ старостю пѣлкіи, що мусыни пазадъ той гербъ пѣлкіи. Чикъ Святъ Манявскій не заслугує на пошапананіе, чикъ не єсть се дорогоційна памятка еще до того такъ гарно описанна бѣ. п. Могильницкимъ? — Всѣ три пѣлки Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що ѹ 9—1200 зп. — Зъ вѣхѣ тѣхъ церкви ани пѣлку не ма въ Святѣ Святъ Манявскаго дуже попукали по-видомъ и сподѣватися, що довго не постоїть. Отже здалися ихъ желѣзными прутами измѣнити и дахомъ покрыти. Предѣлъ на удержанье старинныхъ памятникъ иде рѣбно що

неподалеку страшный пожаръ, чи не горятъ лѣсы. Але хмара разъ вразъ наблизилась съ селу и селяне съ неописаннымъ перострахомъ спѣшили, чо то летѣла хмараю саранча. Велически елъ ясъ, занимавша польверсты въ ширь, а дѣй версты въ донжы, заслонила солнце и изъ солѣ заиновала сердца для мрачнага грома. Громада зору же заразъ дуже добре, чо колбъ таи многомиліонна ворожа армія впала на ихъ паркы, огорцы, сады, то и сѣдуль въ поспѣстности не оставобы. Громада рѣшила для того хотѣо выступити противъ врага и взяла на зѣстину стратегичну хитрость, котрой саранча не знаєтъ, т. е. дзвонить, стрѣляти, громити, — словомъ, работи искабельные шуму, гуку и стукоту. Все що жило изъ солѣ, старе и молоде почало положити саранчу. Где лика буда желѣзна або стягаль металлична орудина, все будо ужито для гуку, бронькоту и дзенкоту мѣшающагося съ заглушающимъ крикомъ и дзвоненіемъ. Селяне побѣдили ворога — легіоны саранчѣ сѣли изъ ибочъ ажъ отъ версты дѣй Семёновки. На другій день рано житей того сола, на котрое шла саранча на поль, не могли спасати своего поля и своихъ огородовъ. Зъ конція сѣна по поляхъ не лишился въ сѣду, гарбузы, дыни поспозали, а гльз и сады остали безъ листа.

День передъ пріѣздомъ

Е. В. Цъсаря до Львова.

Зъ самога рана чутно изъ цѣльмъ
хвѣтъ живыи рухъ доси небувалый во
Львовѣ. Всѣ роботы около украшения вже
на окончанію. По домахъ разѣшуютъ хо-
рутки рѣжибарий, прибивають фестоны,
лагодятся до плюминациії. Кто спѣшился
постѣшися теперь всѣма силами съ укочи-
ченiemъ роботы, чтобы поспѣшити на часъ.
Зъ ратушенои брамы спали рупѣтками
и отслонено дуже искусно выроблены
украшени фронтой. Окна ратушевои са-
лизованы транспарентами величавыхъ
размѣръ, украшени цѣлою орнаменти-
кою новомодной штуки. По серединѣ
транспарентовъ виднются удачно зроблены
портреты Цѣсари и Цѣсареной. Но
бокахъ гербы мѣста и краю. По се-
рединѣ передъ транспарентами надъ са-
мою вѣздовою брамою уставлѣно пре-
красно архитектурну фигуру: женщина (пред-
ставляючи гостиницѣ) изтуральной величины
жовбы изъ пригѣтъ розеткою
рамено и вносить ихъ изъ гору. Передъ
тю статую уставлено бисты Цѣсари и
Цѣсареной. Цѣльсть видася дуже гар-
монично и удачно. Но чотырохъ ро-
гахъ ратушевого забудованія разѣшено
величавий хоругви: чорно-жовту,
бѣло-червону, синь-жовту, червено-синю,
у всѣхъ вѣконъ ратуша на першомъ по-
верхѣ разѣшено рѣжибарий хоругви
а передъ фронтомъ ратуша установлено цѣ-
льсь щоголь, украшеныхъ рѣжи-
барийми хоругвами и гербами всѣхъ
австрійскихъ краинъ коронихъ. На висо-
ратуша всѣ дома вже украшени хору-
гвами и фестонами иверхными прито-
вленими до плюминациії. Особено вы-
значася каменица п. М. Димета своимъ
гармоничнимъ украшениемъ вѣрхнымъ
балкономъ устроеннымъ изъ богатїй цѣпти,
передъ котрихъ виднѣюся рускій напись:
„Многа лѣта“, и величавими тѣль даху
разѣшеными синевонтыми хоругвами:

Зъ помежи всѣхъ забудованъ, най-
красше вызначаеся „Домъ Народны”
своимъ дѣйствію импонирующемъ пристро-
енiemъ. „Домъ Народны” и всѣ до него
належащіи каминиѣ пристройки изъ не-
известнѣй сине-жовтѣй хоругви, а на
бальконахъ установлено прекрасный трапеза-
ренія, изложенный въ трехъ образцахъ: изъ
серебрахъ образъ представляло заложеніе
чрезъ Цезаря Франца, Іосифа I, уголи-
чного каменія подъ „Домъ Народны”, изъ
цразу представляющій образъ церкви, которая
теперь будеется, и изъ оза по уединеню замъ
выглядатъ, а изъ любой стороны образъ
представляющій „Народны Домъ”. Ново-
западнаго муръ церкви коло „Дому
Народног” тоже само прокрашеній богато
изъ русскъ и австрійскъ хоругви. Цѣни-
тавы притягательнѣй безперестанно прѣираются
передъ „Домомъ Народнымъ”, притягива-
ющіи его прекрасному пристроению, ко-
торымъ Сондѣтъ Л. И. дѣйствію передъ пѣ-
вальми Львовомъ, може поизличатися. Взга-
датиши намъ, еще о чудесномъ

датыи наизъ, але о укращеніи же
Успенской церкви и хоръбы замѣтнѣйшии
украшении другихъ домовъ, искъ аже въ
наименіи цѣсарскаго прѣѣзу оказавши
въ торжественности шатровъ, але спрадѣ
и въ стае наизъ часу, хоръбы побѣжено пред-
ставити гдѣль физионемю Альона. Лучше
буде лишити сей опинъ изъ публѣкѣи, а тѣ-

Важе по семѣй годинѣ почали при-
бывать на дворецъ члены депутатіи
и проиниціи. Бачилася множество се-
занъ и мѣнніи изъ ѿзточныхъ русскихъ
сторонъ народныхъ, реиентантного рада
попѣтныхъ, поспѣшающихъ на привѣтъ
Цѣсара. Особливо позднѣи изъ око странъ
нашихъ, жилицы, старорусскій, посажаній

перъ, агадаюши о живомъ руху самой
людиости. Всюда по нѣхъ улицахъ снуются
масы народа, творятъ груны рознород-
ній, оригиналный, по Львову доси не па-
даній. По улицахъ стоять либо переходитъ
группы селянъ изъ рѣзныхъ окрестъ Га-
личини, изъ рѣзныхъ строевъ, рѣзно
расцѣпленыхъ, може и очарованыхъ
богатымъ строемъ ездочицъ, але при томъ
видимо умчанныхъ далекою дорогою въ
убоющіюсь помѣшанность, котре дуже ишно выглядѣ-
ти изъ помаранчевыхъ лицъ. Сиуются тор-
ни гурмы вересковыхъ листьевъ, доно-
гихъ, чорныхъ, капотахъ, изъ пейсахъ, въ
табаковихъ, где инде появляются прѣ-
жніи синицники, павы изъ контушахъ, об-
горній лица провинціальной интелиген-
ціи. Все тое разомъ мѣшается съ собою
въ бѣло-чорну, шарану маєу, на улицахъ
становится тѣсно, таумно, гамбрину.
Численій воязъ, воязи, брички, фикри и
повозы разъ, врагъ сиуются по улицахъ
и обблѣшаются, тамбъръ туркотомъ колебѣтъ
прикомъ іваникдѣй: «гонь, гонь, а оғъ!»
Воязъ трамваю точатъ одинъ за другимъ
всі переполненій фучими, съ помучен-
ными щоми и замученою службою. На
стацияхъ, голонихъ коло жељваницѣвъ
на плещу цлономъ, отбукается колодитъ
бойка юдла мѣсци итъ, погибъ трамваюбомъ.
По середныхъ стацияхъ, очевидно, не при-
нимаютъ иже пасажирдѣй. А до того всі
фикри зайнятій, юдитъ, безъ отпочинку
ѣтбиваются за давнійшій часы, возить го-
стей и не навозятъ. Кто же се юдитъ? Но
Львовище — они готовыть свои дома до
торжества, — а се юдуть и юдуть ще
разъ прибываючи гостї. Всі потяги же
льваницѣ, що приходятъ до Львова, пере-
полнени, наповинъ небувалий, хочъ, за-
мѣсть одного потягу юде на кождой лис-
нії жељваницѣ що найменше три потя-
ги! И тѣ не могли вѣще забрати по всіхъ
стацияхъ всіхъ охочихъ до юди!

Представте собѣ цілу ту масу людности, яка отъ трохъ дній разъ ить разшыпала до Львова, разомъ, збреною живою, на всѣ стороны блокаючося, стягоморемъ, крикомъ, або въ сварнико, представте собѣ цілі ряды разъ вразъ перебаджающихъ воібъ и фіакрѣвъ, гурдаѣ, дающи вѣтъ свистъ трамваю, представте собѣ наконецъ еще и тыхъ роботніківъ, что пообещали всѣ дома докончуючи ихъ украшенія и также въ сноси стороны напоминаютъ воздухъ гаморомъ и крикомъ, и всѣ склоненіи гостиницѣ, реставраціи, каварії та цукорії набитій новою публикою, а вы вѣймете, який рухъ, и каке житѣе озывавши гомонить изъ егозиціи нашей Руси изъ начерка Цвярскаго пріѣду.

Василий Семёнович
дата 1895 г.
День приезду Е. В. Цесаря

Без впорядку обозны о погоду стояли. Чисте, погодю небе разкрылося наше чисто разбудженныя. Львовомъ, иене сонце витало вже чистейшъ тоинъ парда изъ улицахъ нашего мѣста. Отъ самаго досыпья обывалася вже живы рухъ по всѣхъ мѣстцахъ. Около годинъ семон рано роцілись всѣ улицы, куда маши проѣзжати Цѣсари, бѣль людѣй въ святыхъ строихъ. Легкій вѣтеръ проходилъ, дувашъ воздухъ и филевашъ рѣжнобраными хоругвами пороасѣнными по всѣхъ домахъ, по изящнѣнныхъ травянинахъ, по высокихъ стоянкахъ розетаныхъ иныхъ по всѣхъ улицахъ цѣсарекого па-

рефаду. Съ каждой хвилию здѣшніе
двигать народа. Гонороза сторожа разпо-
чала свою службу уставиши шпальтеры.
Изѣдѣшній здигъ народа бути около
дѣбрца и на улицы городецкій. Коло три-
юмфальныи брамы здигненіи у выѣздъ
изъ головного дѣбрца лѣбдскаго по лѣвѣ
сторонѣ (отъ мѣста) вже заразо зобра-
лись члены рады мѣста Львова, иъ не-
ликихъ части изъ контушахъ, по части и
фракахъ. Отъ дѣбрца до тріумфальной
брамы устроила шпальтеры служба же
шпальтеръ. Отъ тріумфальной брамы А-
скрутъ на улицу городецкую уставиша
академична молодѣць, и огнѣхъ сторож
охотничихъ, дальше уставиша духомъ
корпораций, стояришени, добродѣтельни
вклады, парохіальний процесіи всѣхъ пер-
коицъ и костелей, ученики школъ людо-
выхъ и школъ серединъ, дальше уриад-
ники всѣхъ уридѣбъ и т. д. вѣнь до самогъ
будишу замѣстнитва, назначенаго и
пѣварску резиденцію.

Важе по семѣнъ годинѣ почали прибывать на дворецъ члены депутаціи изъ провинцій. Бачилисьмо множество селянъ и мѣщанъ изъ сибирскихъ русскихъ сѣровѣнныхъ народныхъ, представителей различныхъ поимѣній, поѣзжавшихъ на привозъ Цензера. Особливо поздали изъ око сѣверныхъ жителей, старорусской, поимѣніи

На дневнико-аркадской трибуинѣ обрадовалася много корреспондентъвъ изъ європейскихъ и заграниценныхъ газетъ: варшавскихъ, польскихъ, французскихъ и английскихъ, между тѣми такжеъ южнотиный французскій писатель Tissot, который теперь объѣздитъ цѣлу Галичину и задумываетъ издавать печатно оголосити свою "Voyage" по Галичинѣ, искъ описать до Нѣмеччинѣ (Voyage au pays des milliards) и до Вѣнгрии.

стили арматні стрілами на цитадель про-
фандъ Е. Величества Цѣсаря до Львова
за тымъ овалилися такожъ даючи всіхъ
церкви и костелівъ а середъ непреаримо-
масы людности обзываючися жиный рухъ
безпосереднього ожиданнія. На перонѣ ожи-
дали Цѣсаря Е. Е. гр. Водицкій маршалокъ
крайній, съ веїма членами кре-
видѣлу, комендантурой м. Львова бр.
Лиценц-гофентъ, бурмистръ мѣста Львова
др. Гнонинський, директоръ поліції соп.
Дв. Кипачковскій, многочисленній депута-
тическій поїздъ, достойники духовенства
войсковости и шляхти. По привитанніи
черезъ Е. Е. Маршалка веїя, Е. В. Цѣ-
сарь до поїзду вразъ съ Е. Е. Намѣстникомъ
комъ зъ неустоючою громкію охили людно-
сти съ одушевленнемъ виталъ прибувшаго
Найдостойнѣшаго Гостя, Е. В. Цѣсаря
съ милою сердечностю отпогоджалъ на та-
объяны привізанності. Можна дивуват-
ся, що по колькодненыхъ трудахъ на-
маневрахъ на лиці Его В. и въ цѣлому
постанъ не можна було замѣтити и слівъ
ду умученія. Лице Цѣсаря сяло ієзвы-
чайною лагодностю и очевиднимъ вдо-

Цѣс. кор. надворный
фабрикантъ бѣлизны
Е. ФОГЛЬ

Платье Галицкое, ч. 14.	поручас всаку еще
близну, полотна и ткацкий выработы	
о половину фабричной цены — дешевле якъ всюда	
Сорочки мужской из Шифону, Оксфордской полотнищай або правдиво калдрой	
из гретону, всякоды мѣры по	гр. 1, 150, 2
Калсоны мужской, полотнищай по	гр. 1, 150, 2
Шкарпетки гладкий або калдрой пѣвъ туника по	гр. 1, 150, 2
Катанки бѣлья ногу и державъ мужской або дамскай по	гр. 1, 150, 2
Кокѣтка дамскай четырехкратнаго калдрого фасона 6 штука по	гр. 1, 150, 2
Кокѣтка мужской: Архангелъ, Ландольтъ, Шеллеръ, Майтка, Флорансъ,	
Бесмара, Ганса, Рихтера и т. д. пѣвъ туника по	гр. 1, 150
Маништы мужской або дамскай всякаго фасона пѣвъ туника по	гр. 1, 150, 2
Сорочки дамскай из Шифону або полотнищай по	гр. 1, 150, 2
Слѣдинъ дамскай из Шифону, полотнищай або изъ Марѣ изъ хорошихъ убраниемъ по	гр. 1, 150, 2
Кафтаникъ дамскай юбчай съ обрубкою або гафтованъ луже тонкай по	гр. 1, 150, 175
Румбурскъ полотнищай хусточка до поса 6 штука по	гр. 1, 150, 2, 250
12 штука хусточекъ до поса съ калдронами бережками	гр. 1, 150, 2, 250
6 штука полотнищай хусточки колодьевъ, до поса для захивающихъ габакъ по	гр. 1, 150
6 паръ дамскыхъ пальто по	гр. 1, 150
6 паръ дамскыхъ пальто калдронныхъ пальто по	гр. 1, 25
Обрусы изъ 6 осбѣи изъ белаго дамасту штука по	гр. 1, 1, 2
Обрусы изъ 6 осбѣи полотнищай штука по	гр. 1, 1, 2
Сервы бѣлья изъ дамасту изъ лѣгѣи 6 штука по	гр. 1, 1, 2
Сервы десертной бѣлья, тоже 6 штука по	гр. 1, 1, 2
Рушникъ изъ дамасту 1/4, льста вѣнѣцкаго доней 6 штука по	гр. 1, 1, 2
Стирка полотнищай 6 штука по	гр. 1, 1, 2
Обрусы полотнищай дамастовой изъ 12 осбѣи по	гр. 3, 150, 450
Найлучшій горстки бѣлья для дамъ съ пышною выработкою структурою по	гр. 2, 250, 450
Румбурскъ полотнищай побой по 50 вѣдъ дѣствѣи 5, широад	гр. 29
Румбурскъ мѣба по 40 вѣдъ дѣствѣи бѣла	гр. 14-16
Полотно румбурскъ 1, и 1/2 широад 30 вѣдъ дѣствѣи по	гр. 10, 11, 12
Шифонъ наилучшаго гатунку мозръ бѣла	гр. 20-25
Простората полотнищай безъ обрубокъ 6 штука	гр. 15
Изящѣ бѣлья сукнинъ, полотнищай хусточки правдиво калдрой, кретонкой запаховъ по туда всакъ пѣвъ пѣвъ.	
Заключую товарѣю въ высокости 30 зп одержиуютъ дарма 12 штука наилучшія	
серверы дамсковыхъ	